

petit "test" comunitari

Tot jugant...

Els « tests » —qüestionaris que posen de manifest una particular disposició psicològica davant d'una determinada qüestió— estan de moda. Avui us proposem, amic lector aquest petit « test », gairebé un joc, comunitari, per tal que a través de petites coses —aquests petits no res de cada instant que en realitat teixeixen tota la nostra vida i li donen el sentit exacte— veieu si responeu amb sentit comunitari o bé us manifesteu amb un individualisme dissociat del grup al qual heu de servir i del qual, sempre, us serviu.

La resposta afirmativa a la primera pregunta de cada cas correspon a un sentit comunitari ben desenvolupat. Si la resposta afirmativa correspon a la segona pregunta, aleshores haureu de decidir que us cal fer una revisió a fons d'actituds, perquè doneu senyals evidents de manca d'espirit comunitari.

Com veieu, no us proposem altra cosa que un petit joc que s'inscriu dins el concepte « deleitar aprovechando » del clàssic castellà.

I — Aneu pel carrer. Agafeu el paquet de tabac i en treieu la darrera cigarreta.

a) ¿Reteniu el paquet a la mà, per posar-lo dins la primera paperera que trobeu?

b) ¿El llanceu tot seguit a terra?

II — Esteu realitzant qualsevol tasca amb d'altres:

a) ¿Us complau de realitzar-la en comú, en veritable equip, acceptant suggerències dels altres?

b) ¿Preferiu imposar els vostres punts de vista, les vostres solucions i aprofitar els demés perquè facin la feina que no podríeu fer sol?

III — Són a missa:

a) ¿Us adapteu fàcilment i amb les actituds i pregàries que es demana que tots adoptin?

b) ¿Preferiu agafar «fil directe» amb Déu i considereu que els moviments i les pregàries en veu alta de tots us molesten i interfereixen vostra pregària?

IV — Arribeu a l'estació o a un espectacle. Heu de prendre el bitllet o l'entrada:

a) ¿Us poseu a la cua, davant la taquilla i espereu torn?

b) ¿Aneu de dret a dins i us serviu de la vostra influència o de la vostra amistat per tenir, tot seguit, el bitllet o l'entrada?

V — Esteu fent un treball pel qual us paguen:

a) ¿Teniu consciència de què esteu fent un servei a un altre i, per això, a la comunitat?

b) ¿Creieu que us el cal fer per a guanyar el pa i la diversió vostra o familiar de cada dia?

VI — Teniu uns amics:

a) ¿Manteniu l'amistat perquè «us hi trobeu bé» i penseu que els podeu servir?

b) ¿Manteniu la relació perquè així podeu servir-vos del cotxe o la televisió que ells tenen i vosaltres no?

femina

Dues pregàries

per M. Qoist

La tela metàl·lica

Els filferros es donen la mà entorn del forats.

Per a no trencar la ronda, estrenyen ben fort el puny del veí

I així amb els forats fan una barrera.

Senyor, hi ha molts forats a la meua vida.

I a la vida dels meus veïns.

Però si tu vols ens estrenyerem la mà.

Encaixarem fort.

I, junts, farem un bonic rotllo de tela metàl·lica per a guarnir el Paradís.

«El metro»

Psscht... clac...

La porta s'ha tancat.

Les ganivetes mecàniques han tallat de la gentada de l'andana el que cal per fer un complet en el « metro ».

Sacseja.

Ni em puc bellugar.

No sóc individu, sóc massa.

Una massa que és trasllada en bloc, com un gelat en una capsa una mica gran.

Una massa anònica, indiferent, i potser allunyada de Tu, Senyor.

Sóc amb ella, i reconec que algunes vegades m'és dur de pujar.

Es pesant aquesta multitud, com soles de plomb als meus peus, ja tan lents. Massa passatgers per la meua barqueta carregada.

I, amb tot, Senyor, no puc desentendre'm d'aquesta gent. Són els meus germans.

No puc salvar-me sol.

Senyor, ja que Tu ho vols, em salvaré en « metro ».